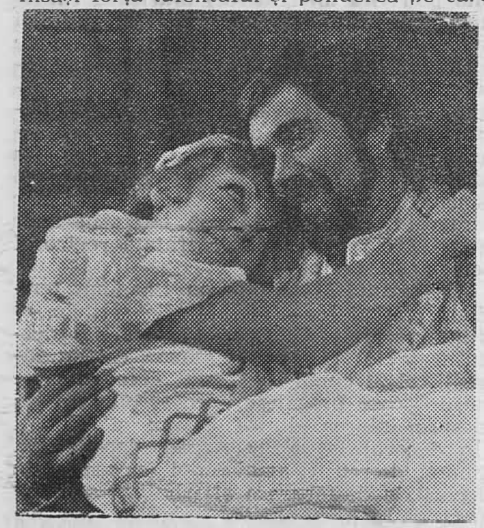
VISUL UNEI NOPȚI DE VARĂ, musical în două părți, prelucrare după **WILLIAM SHAKESPEARE** de **KOVÁCS LEVENTE** • Data premierei : 14 septembrie 1988. • **TEATRUL DIN SFÎNTU GHEORGHE**, secția maghiară • Regia : **KOVÁCS LEVENTE** • Decoruri : **NAGY ÁRPÁD** • Costume : **KELEMEN TOROCZKAI JUDIT** • Muzica : **CSIKY CSABA**. • Coregrafia : **KÖNCZEI ÁRPÁD** • Distribuția : **DARVAS LÁSZLÓ** (Tezeu), **SIMON ANDRÁS** (Egeu), **MÁRTON ÁRPÁD** (Philostrat), **KRIZSOVÁNSZKY SZIDÓNIA** (Hippolyte), **CSERGŐFFY LÁSZLÓ** (Oberon), **BALÁZS ÉVA** (Titania), **NÁSZTA KATALIN** (Puck), **B. PIROSKA KLÁRA** (Măzăriche), **MÁRTON ÁRPÁD** (Bob de muștar), **SZABÓ MÁRIA** (Fluturaș), **VÁRADY MÁRIA** (Pînză de păianjen), **BARTHA ÁGOTA**, **SEBESTYÉN MELINDA**, **LŐRINCZY RENÁTA** (Zîne), **LÁSZLÓ KÁROLY** (Gutuie), **MÁRTON ÁRPÁD** (Jurubiță), **DOBOS IMRE** (Flaut), **DEBRECZY KÁLMÁN** (Botișor), **GYŐRY ANDRÁS** (Bottom), **VERESS LÁSZLÓ** (Timpanul).

acesta, pe urmă, din ce în ce mai slobodă. Puck (Nászta Katalin) îi cîntă smerit în strună stăpînului, dar numai părelnic : cînd stăpînul nu-i acasă... Îndrăgostiții și meșteșugarii își văd de treabă și de partitură, cu oarece foloase. Diferențele sînt doar de participare și de efort în lucrarea artistică. István Márta în Hermia își anihilează partenerii-îndrăgostiți prin însăși forța talentului și ponderea pe care

Imagine din „Visul unei nopți de vară" : **Un Shakespeare pe portativ**

știe să și-o cucerească. Tînăra actriță posedă un glas și un arsenal de subtile mijloace care o propun pentru ceea ce se cheamă o tragediană, echivocul gravității cu care-și ferecă umorul născînd un comic de calitate. Ceilalți trei amorezi sînt mai plăpînzi, se feresc să palpite, fie din suferință (Bálint Péter), fie din lipsa de umoare (Darkó Éva, Tóth J. Tamas). Oberon (Csergőffy László) e definit unidimensional, prin rigiditate și încruntare dictatorială, dar regizorul a reușit să-i confere, în relația cu Puck mai cu seamă, năstrușnice oglinzi ce-l demască și-i ridiculizează demonia, către finele jocului. Titania, „victima" dintîi a mîniei sale, e jucată de Balázs Éva cu aere de doamnă din înalta societate ajunsă la necazul pîrgului : un fel de Chiriță în lumea elfilor. Grupul meșteșugarilor este divers ca potențe calitative. Dobos Imre și Debreczy Kálmán (Flaut și Botișor) își fac cu folos meseria de comedieni ; Laszló Károly schițează o înduioșătoare caricatură de intendent cu frica zeilor. O creatoare (debutantă) în conceperea costumelor — Kelemen Toroczkay Judit — atrage atenția prin fantezia, utilitatea și bunul-gust investite. Muzica lui Csíky Csaba este originală, plăcută și neasurzitoare ; păcat că s-a apelat la procedeul playback-ului, care produce comicării neprevăzute în scenariul regizoral. Kovács Levente și echipa de la secția maghiară a Teatrului din Sfîntu Gheorghe au voit să contemporaneizeze. Au vrut să pună în acord **Visul**... cu un nou fel de simțire. Gîndul le-a reușit, parțial. Au lipsit omogenitatea participării, empatia întregii trupe, sincronia scolilor și manierelor de interpretare

Teodor SUGÁR

Virtuozitatea tehnică a dramei politiste

Hanul enigmelor, piesa polițistă a Maricăi Beligan, e un joc amuzant de-a misterul, așa cum ne apare în viziunea lui Cornel Popa, pe scena Teatrului „Ion Vasilescu" din Giurgiu, ce se înscrie ca a treia versiune, după aceea de la Teatrul „Bacovia" din Bacău și de la Naționalul craiovean. În intenție este și o dramă a mistificării, care ar fi putut duce la o adevărată criză de identitate, dar autoarea nu insistă asupra psihologiei, ci rămîne în limitele genului, incitîndu-ne doar curiozitatea de a afla cine e criminalul — în acest caz, mistificatorul, și care e mobilul acțiunii sale. Misterul, în scenă, e augmentat și de un grădinar (rol mut încredințat lui Aurelian Napu), care pătrunde pînditor, în antracte, punînd cîte un trandafir pe fotoliul pe care se va așeza bătrîna Coster. Aceasta se vădește

www.ziuaconstanta.ro

a fi tocmai detectivul (greu depistabil, ca de altfel și criminalul, sub identitatea unui fals comisar de poliție).

Jocul actorilor e dominat de personalitatea Ancăi Alecsandra în doamna Coster, o bătrînă ușor ticăită, simpatică, ascunzîndu-și energia sub o pretinsă claudicație de care, uneori, „uită" cu amuzantă distracție. Anca Alecsandra, prin acest aer amuzat și amuzant, acordă principala notă de ușoară badinerie spectacolului. O contrapondere oferă Mirela Nicolau în victima mistificației, tînăra Marie-Rose Van Loo. Ea joacă, în registru realist, deruta, spaima, în fine disperarea personajului, în obstinația sa de a-și păstra identitatea, personalitatea nealterată. Un fals comisar de poliție, cu mască de cabotin, atît cît să lase să se ghicească impostura, ne oferă Ovidiu Gherasim Robu, iar Sanda Maria Dandu creionează la rîndu-i profesionalismul imperturbabil al unei hoteliere stilate.

HANUL ENIGMELOR de MARICA BELIGAN • TEATRUL „ION VASILESCU" din GIURGIU • Data premierei: 3 decembrie 1988 • Regia: CORNEL POPA • Distribuția: SANDA MARIA DANDU (Yolande Boudart); MIRELA NICOLAU (Marie-Rose Van Loo); ANCA ALECSANDRA (Doamna Coster); OVIDIU GHERASIM-ROBU (Comisarul Tillmans); AURELIAN NAPU (Grădinarul).

În consens cu finalul piesei, regia imaginează un alt final, surprinzător, ce nu numai că motivează gestica personajului mut, grădinarul, dar repune în ordinea jocului iluzia scenică, arătîndu-ne că totul e doar virtuozitate tehnică de dramă polițistă.

Constantin RADU-MARIA

Un text neînțeles

„Jocul dragostei și-al întîmplării"? Nimic mai fals! **Nu-i un joc al întîmplării** de vreme ce ambele familii nobiliare, care aveau în intenție încuscrirea, cad de acord că, pentru a feri mariajul celor doi tineri de vicisitudinile contractului matrimonial încheiat numai pe criteriul interesului de clasă, e necesar să se adopte tactica inversării locurilor sociale ocupate: cele două odrasle se vor travesti în servitori, iar servitorii lor personali vor juca rolul de stăpîni. **Nu-i nici un joc al dragostei,** întrucît cei doi servitori pot face „coup de foudre" unul pentru celălalt în vreme ce stăpînii lor, în posturile de servitori, vor face, în timpul hîrjoanei sentimentale, tot soiul de fițe, mutre și fasoane, iar tînăra nobilă nu va recunoaște că-l iubește pe falsul servitor, decît numai după ce află că nu e ce pare. Dar al cui joc este atunci? Marivaux e un dibaci; textul acesta ascunde un rînjet de satisfacție: mezalianța, metisarea socială e imposibilă din moment ce nici oarba dragoste nu o înlesnește. „Jocul dragostei și-al întîmplării" este trucul retoric al reducerii la absurd pentru a demonstra imposibilitatea unui fapt cîndva jinduit de clasele de jos. Numai Dumnezeu știe ce mai poate fi considerat comic azi într-un text al cărui sens de mult nu mai stîrnește hohote de rîs victorioase și nici nu mai există cetățeni-spectatori iritabili dintr-o atare pricină. Și cum Dumnezeul spectacolului e regizorul, e clar că nici el nu a știut de ce a ales acest text pentru a-l monta! Și nici nu l-a înțeles! Degeaba montarea de la Naționalul ieșean se bucură de o scenografie generoasă, aerată și ostentativ seducătoare (semnată de Andreea Iovănescu), degeaba Florin Mircea (în Orgon) joacă rolul unui „deus ex machina" la vedere, Mihaela Arsenescu-Werner (Silvie) se răsfață cu arțag, Doina Deleanu (Lisette) pune patimă naivă, în timp ce Emil Coșeru (Dorante) și Petre Ciubotaru (Arlechin) se străduie să înnobileze cu ridicol măștile sociale schimbate între ei; bufonadele serbede, poantele grosiere, haotica alergătură prin scenă gen cursa de 100 metri cu obstacole nu spun nimic și au darul să smulgă răzlețe hohote doar de la spectatorii obișnuiți să se amuze de orice li se pare caraghios. S-ar părea că numai graficiana caietului de sală (Doina Condurache) a înțeles piesa: răsturnînd imaginea de pe coperta I a programului pe coperta a IV-a, într-o simetrie de oglindă și titlul piesei e tipărit și se poate citi de-a-ndoaselea. Iată ideea regizorală de spectacol!

JOCUL DRAGOSTEI ȘI AL ÎNTÎMPLĂRII de MARIVAUX • TEATRUL NAȚIONAL „VASILE ALECSANDRI" din IAȘI • Data premierei: 14 februarie 1989 • Regia: OVIDIU LAZĂR • Scenografia: ANDREEA IOVĂNESCU • Distribuția: FLORIN MIRCEA (Domnul Orgon); RADU DUDA (Mario); MIHAELA ARSENESCU-WERNER (Silvie); EMIL COȘERU (Dorante); DOINA DELEANU (Lizette); PETRU CIUBOTARU (Arlechin). În alte roluri: CATINCA TUDOSE, PUȘA DARIE.

Paul Cornel CHITIC

www.ziuaconstanta.ro